

**การพัฒนาและตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง
ของแบบสอบถามทักษะการจัดการความเครียดทางกีฬา ฉบับภาษาไทย**
(Development and Validation of a Thai Version of The Athletics Coping
Skills Inventory)

สุพัชริน เขมรัตน์, อภิลักษณ์ เทียนทอง
คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามทักษะการจัดการความเครียดทางการกีฬา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักกีฬาเยาวชนไทยที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 35 จำนวน 764 คน เพศชายจำนวน 403 คน และเพศหญิง จำนวน 361 คน อายุระหว่าง 8 - 19 ปี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามทักษะการจัดการความเครียดทางการกีฬา (The Athletics Coping Skills Inventory - 28: ACSI - 28) (Smith, Schutz, Smoll, & Ptacek, 1995) มีจำนวน 28 ข้อ แบ่งเป็น 7 ด้าน คือ การจัดการกับปัญหา การยอมรับคำแนะนำ สมาธิ ความเชื่อมั่นและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การตั้งเป้าหมายและเตรียมความพร้อมด้านจิตใจ การแสดงความสามารถสูงสุดภายใต้ความกดดัน และอิสระจากความกังวล การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการแปลกลับจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย โดยผลการแปลกลับมีความถูกต้องและมีความเหมาะสมสำหรับการนำไปใช้กับนักกีฬาเยาวชนไทย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ผลการวิจัยพบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในเกณฑ์ดี ($\chi^2/df = 1.12$, RMSEA = 0.018, NNFI = 0.99, CFI = 0.99, RMR = 0.026, GFI = 0.93, AGFI = 0.92) โดยทักษะการจัดการความเครียดทางการกีฬาประกอบด้วย 7 ด้าน คือ การจัดการกับปัญหา การยอมรับคำแนะนำ สมาธิ ความเชื่อมั่นและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การตั้งเป้าหมายและเตรียมความพร้อมด้านจิตใจ การแสดงความสามารถสูงสุดภายใต้ความกดดัน และอิสระจากความกังวล มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.75 จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าแบบสอบถามทักษะการจัดการความเครียดทางกีฬา ฉบับภาษาไทย สามารถใช้ประเมินทักษะการจัดการความเครียดทางกีฬาได้

คำสำคัญ : ทักษะการจัดการความเครียด / นักกีฬา / การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

Abstract

The purpose of this study was to develop and validate of athletics coping skills inventory (ACSI). The subjects were 764 athletes (403 males and 361 females) who participated in the 35th Student sport games in Thailand, 2014. These students were aged from 8 to 19 years. The athletics coping skills inventory was developed by Smith, Schutz, Smoll and Ptacek (1995) consisted of 28 items for seven factors; coping with adversity, coachability, concentration, confidence and achievement motivation, goal - setting and mental preparation, peaking under pressure, and freedom from worry and translated into Thai language. Result indicated that the athletics coping skills inventory: Thai versions were correct and appropriate for Thai youth athletes. Data were analyzed using the mean, percentage, frequency, cronbach's alpha coefficient and confirmatory factor analysis. This questionnaire was administered in the subjects' sport competition. A confirmatory factor analysis revealed that the good fit model ($\chi^2/df = 1.12$, RMSEA = 0.018, NNFI = 0.99, CFI = 0.99, RMR = 0.026, GFI = 0.93, AGFI= 0.92). The athletics coping skills consists of seven factors: coping with adversity, coachability, concentration, confidence and achievement motivation, goal - setting and mental preparation, peaking under pressure, and freedom from worry. Alpha reliability was a 0.75. These analyses indicated that the Thai version ACSI questionnaire is a better fit and more powerful indicator for athletics coping skills.

Key words : Coping skills/ athletes/ confirmatory factor analysis

บทนำ

การพัฒนา นักกีฬา โดยมุ่งเน้นเพียงการฝึกทักษะกีฬาและสมรรถภาพทางกายไม่สามารถช่วยให้นักกีฬาเผชิญกับสภาวะกดดัน และจัดการกับสภาพจิตใจให้อยู่ในเกมการแข่งขันได้ โดยเฉพาะเมื่อความสามารถทางกีฬาใกล้เคียงกัน สภาพแวดล้อมที่ฝ่ายตรงข้ามได้เปรียบและความผิดพลาดในการตัดสินใจของกรรมการ เป็นต้น หลายครั้งของการแข่งขันรายการสำคัญๆ จะพบว่านักกีฬาที่มีความสามารถทางกายและทักษะกีฬาใกล้เคียงกัน นักกีฬาที่สามารถจัดการอารมณ์ของตนเองได้ดี ไม่หวั่นไหวไปกับสถานการณ์ต่างๆ ที่ก่อให้เกิดความเครียดทางจิตใจ และเลือกใช้วิธีการที่ถูกต้องจัดการกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์นั้นให้หมดไปหรือลดลงจะสามารถเป็นผู้ชนะได้ ซึ่ง Caruso et al. (1990) กล่าวถึงความสำคัญของการฝึกจิตใจ คือ เพื่อให้จิตใจมีความมั่นคงไม่แปรเปลี่ยนไปตามสถานการณ์อื่นๆ ได้โดยง่าย ซึ่งต่างจากทักษะกีฬาและ

สมรรถทางกายที่มีการแปรเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ต่างๆ ได้น้อยกว่า จากความสำคัญนี้ Weinberg and Gould (2007) ได้เสนอว่าโปรแกรมการฝึกซ้อมสำหรับนักกีฬาควรมีองค์ประกอบด้านสมรรถภาพทางกายและสมรรถภาพทางจิตใจควบคู่กับการฝึกซ้อมทักษะกีฬาเพราะสามารถนำไปสู่ความสำเร็จได้มากกว่าการฝึกซ้อมทักษะกีฬาเพียงอย่างเดียว โดยสมรรถภาพทางจิตใจที่สำคัญและนักกีฬาควรต้องมี ประกอบด้วย ความมุ่งมั่นตั้งใจ มีความทุ่มเท ยอมรับในความสามารถของตนเองและผู้อื่น ควบคุมสติของตนเองได้ มีจิตใจเข้มแข็ง ไม่วิตกกังวล จนเกินกว่าเหตุ สามารถตัดสินใจแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีความสุข ดังนั้นก่อนการแข่งขันนักกีฬานักกีฬาควรได้รับการเตรียมความพร้อมด้านร่างกาย ทักษะ และจิตใจ ไว้ในแผนการฝึกซ้อม ดังเช่น Martin (2012) พบว่านักกีฬาคนพิการ จะใช้เวลาเตรียมตัวมากกว่า 2 ปี ก่อนเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาพาราลิมปิกเกมส์ฤดูหนาว ในปี ค.ศ. 2014

สำหรับประเทศไทยได้ให้ความสำคัญในเรื่องดังกล่าวเช่นกันโดยจัดทีมนักจิตวิทยาการกีฬา เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการฝึกซ้อมของนักกีฬา แต่ด้วยข้อจำกัดที่นักจิตวิทยาการกีฬามีจำนวนไม่เพียงพอทำให้การพัฒนาในด้านดังกล่าวไม่ครอบคลุมและมุ่งเน้นที่นักกีฬาทีมชาติเป็นหลัก ดังที่ ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับนักกีฬาไทยในการเข้าร่วมการแข่งขัน กีฬาโอลิมปิกเกมส์ 2012 ณ กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ ผ่านสื่อมวลชนว่าในอนาคตต้องเพิ่มจำนวนนักจิตวิทยาให้มากกว่านี้ เห็นได้ชัดจากการที่กีฬามีความกดดันในช่วงการแข่งขันและ ต้องใช้นักจิตวิทยาคอยดูแลอย่างใกล้ชิด ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะน่านักกีฬาสู่ความสำเร็จ ในการแข่งขันมหกรรมกีฬาที่ยิ่งใหญ่ (กนกพันธ์, 2555) ทั้งนี้การให้คำปรึกษาด้านจิตวิทยา สำหรับนักกีฬาทีมชาติไทย เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ.2535 เพื่อเตรียมการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ณ ประเทศสิงคโปร์ และปัจจุบันมีนักจิตวิทยาการกีฬาที่ทำหน้าที่ผู้ให้คำปรึกษา จำนวน 20 คน โดยนักจิตวิทยาการกีฬาส่วนใหญ่จะทำหน้าที่เตรียมความพร้อมด้านจิตใจสำหรับนักกีฬา ระดับทีมชาติไทยที่จะเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ (นฤพนธ์, 2556) ถึงแม้จะ ทราบกันดีว่าการเตรียมพร้อมด้านจิตใจเป็นสิ่งสำคัญก็ตาม แต่ด้วยปัจจัยหลายประการ เช่น การขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับจิตวิทยาการกีฬา จำนวนผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยา การกีฬา งบประมาณมีจำกัด จำนวนอุปกรณ์หรือเครื่องมือที่สามารถนำไปใช้ประเมินภาวะ ด้านจิตใจได้จริงยังไม่แพร่หลายไปสู่ผู้ปฏิบัติ ซึ่งถือได้ว่าเป็นอุปสรรคในการพัฒนานักกีฬา สู่ความเป็นเลิศ (ฉัตรกมล, 2547) การทำความเข้าใจในการนำวิธีการฝึกด้านจิตใจไปใช้ ซึ่งอาจมีความแตกต่างกันออกไปตามเพศ อายุ ชนิดกีฬา ประสบการณ์ในการเล่นกีฬา และระดับความสามารถของนักกีฬา (Smith et al., 1995: Goudas et al., 1998: Waples, 2003: George et al., 2006: Bogнар et al., 2009: Geczi et al., 2009: Daroglou, 2011: Graupera Sanz et al., 2011) จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่นักจิตวิทยาการกีฬา ผู้ฝึกสอน หรือผู้เกี่ยวข้อง ต้องเข้าใจอย่างถูกต้องจึงจะสามารถช่วยเหลือนักกีฬาได้อย่างเหมาะสมกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น ข้อมูลที่มีปรากฏในงานวิจัยต่างๆ ส่วนใหญ่มาจากหลากหลายประเทศ และผลที่ได้จากการวิจัย มีความแตกต่างกันออกไปตามวัฒนธรรมสังคมอีกทั้งเป็นการศึกษาในชนิดกีฬาที่อาจไม่ได้มี

ความเหมาะสมกับการนำมาอ้างอิงในกลุ่มนักกีฬาไทยมากนัก เช่น ฮีอกกี้น้ำแข็ง (Geczzi et al, 2009)

สำหรับประเทศไทยยังไม่มีการศึกษาคุณลักษณะของทักษะการจัดการความเครียดทางการกีฬาและยังไม่มีเครื่องมือที่สามารถนำมาใช้ประเมินทักษะการจัดการความเครียดทางการกีฬา ซึ่งนักกีฬาเยาวชนถือได้ว่าเป็นรากฐานที่สำคัญสำหรับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศหรือการเป็นนักกีฬาอาชีพต่อไปในอนาคต ดังนั้นจึงควรมีการเตรียมความพร้อมด้านจิตใจตั้งแต่เริ่มเล่นกีฬาในระดับเยาวชนและค่อยๆ พัฒนาฝึกฝนจนกระทั่งเข้าสู่การแข่งขันในระดับสูงขึ้นไปเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และนำไปปฏิบัติได้อย่างเป็นอัตโนมัติ การประจักษ์ถึงข้อมูลเกี่ยวกับทักษะการจัดการความเครียดทางการกีฬาสำหรับนักกีฬาเยาวชนไทยจะเป็นแนวทางที่ทำให้เลือกใช้วิธีการฝึกจิตใจได้อย่างเหมาะสม จึงมีความจำเป็นต้องมีเครื่องมือที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ และสามารถนำไปใช้ได้ครอบคลุมกับจำนวนกับนักกีฬาเยาวชนไทยซึ่งมีอยู่จำนวนมาก ผู้วิจัยได้คัดสรรเครื่องมือทางจิตวิทยาการกีฬาที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของนักจิตวิทยาการกีฬาในระดับสากล มีราคาถูก และสามารถเผยแพร่ไปสู่การนำไปใช้สำหรับผู้ฝึกสอนกีฬาได้ดีที่สุดวิธีหนึ่ง เนื่องจากทุกคนสามารถนำไปใช้ได้เพียงอ่านทำความเข้าใจกับคู่มือการตอบแบบสอบถามให้ชัดเจน คือ แบบสอบถามทักษะการจัดการความเครียดทางการกีฬา (The Athletics Coping Skills Inventory - 28: ACSI - 28) ของ Smith, Schutz, Smoll and Ptacek (1995) ซึ่ง Walpes (2003) กล่าวว่าแบบสอบถามฯ ดังกล่าวสามารถอธิบายโครงสร้างทางจิตใจที่ระบุถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของนักกีฬาได้ดีที่สุด โดยแบบสอบถามทักษะการจัดการความเครียดทางการกีฬา ประกอบด้วย 7 ด้าน คือ ด้านการจัดการกับปัญหาแสดงถึงการเรียนรู้ของบุคคลที่จะเอาชนะอุปสรรคปัญหาหรือความยุ่งยากต่างๆ ด้วยความกระตือรือร้น เมื่อต้องเผชิญความเครียดสามารถควบคุมตนเองให้สงบและกลับสู่สภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว ด้านการยอมรับคำแนะนำ แสดงถึงการเปิดใจยอมรับคำแนะนำหรือคำวิพากษ์วิจารณ์จากผู้ฝึกสอนหรือผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ โดยปราศจากความหงุดหงิดหรือคับข้องใจ ด้านสมาธิแสดงถึงการจดจ่อในสิ่งที่ทำแม้ต้องอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่คาดหวังหรือสถานการณ์ที่มีความยุ่งยากด้านความเชื่อมั่นและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แสดงถึงความเชื่อมั่นในตนเองที่จะทำสิ่งใดและการมีแรงจูงใจที่จะไปสู้เป้าหมายที่ต้องการ ด้านการตั้งเป้าหมายและเตรียมความพร้อมด้านจิตใจแสดงถึงการมีเป้าหมายในการแสดงความสามารถอย่างเฉาะเจาะจงและการเตรียมจิตใจให้พร้อมสำหรับสถานการณ์แข่งขัน ด้านการแสดงความสามารถสูงสุดภายใต้ความกดดันแสดงถึงการเรียนรู้ว่าแม้ต้องอยู่ในสถานการณ์ที่มีความกดดันแต่เป็นความท้าทายมากกว่าความรู้สึกว่าถูกคุกคาม และด้านอิสระจากความกังวลแสดงถึงการไม่กังวลมากเกินไปกับความผิดพลาดที่เกิดขึ้น จะเห็นได้ว่าแบบสอบถามฯ มีเนื้อหาครอบคลุมหลักจิตวิทยาที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถสูงสุดทางการกีฬา ดังที่ Cox (2012) ได้แสดงไว้ในโมเดลความสัมพันธ์ของวิธีการฝึกจิตใจและทักษะจิตใจที่ส่งผลต่อความสามารถทางการกีฬา ซึ่งได้ระบุว่าทักษะทางจิตใจที่นักกีฬาควรมีคือ บุคลิกภาพที่เหมาะสม การควบคุมตนเอง ความเชื่อมั่นในตนเอง แรงจูงใจภายใน สมาธิ การควบคุมอารมณ์ การเผชิญปัญหา การกำหนดเป้าหมาย การพูดและการคิดกับตนเองทางบวก และการมีจิตใจเข้มแข็ง

แบบสอบถามทักษะการจัดการความเครียดทางการกีฬาถูกนำไปใช้อย่างแพร่หลายในหลายประเทศด้วยการนำไปพัฒนาให้เป็นภาษาประจำชาตินั้นๆ ด้วยวิธีการแปลกลับและวิเคราะห์องค์ประกอบของข้อคำถาม เช่น ภาษาโปรตุเกส (Rolo et al., 2004) ภาษากรีก (Karamousadilis et al., 2006) ภาษาอังกฤษ (Geczi et al., 2008) และภาษาสเปน (Graupera Sanz et al., 2011) นอกจากนั้นยังมีการพัฒนาให้สามารถนำไปใช้กับนักกีฬาคนพิการท่อนอกได้อย่างเหมาะสม โดยใช้ชื่อแบบสอบถามทักษะการจัดการความเครียดทางการกีฬาสำหรับนักกีฬาคนพิการท่อนอก ซึ่งมีการเพิ่มจำนวนข้อคำถามให้มีความเฉพาะเจาะจงกับกลุ่มตัวอย่างมากขึ้น (Grindstaff, 2007) การแปลเครื่องมือวิจัยจึงเป็นขั้นตอนหนึ่งที่นักวิจัยให้ความสำคัญและเครื่องมือวิจัยที่แปลครบผ่านขั้นตอนหรือเทคนิคการแปลที่มีความน่าเชื่อถือ (นันท์ภา และสุจิตรา, 2554) และตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรในแบบสอบถามฯ ที่มีความเหมาะสมกับวัฒนธรรมของนักกีฬาไทย (ฉัตรกมล, 2556) จากการทำแบบสอบถามทักษะการจัดการความเครียดทางการกีฬาได้มีการพัฒนาในหลายภาษาแล้วนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางานวิจัยต่อไปในอนาคตซึ่งอาจมีการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของทักษะการควบคุมจิตใจตนเองของนักกีฬาที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม อันจะทำให้ทราบข้อมูลเพื่อเป็นการเตรียมพร้อมด้านทักษะการจัดการความเครียดของนักกีฬาให้เข้มข้นมากยิ่งขึ้น สำหรับการพัฒนาแบบสอบถามทักษะการจัดการความเครียดทางการกีฬาให้เป็นฉบับภาษาไทยจะมีประโยชน์อย่างมากสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬาหรือนักวิทยาศาสตร์การกีฬาที่ไม่ได้เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านจิตวิทยาการกีฬา เพราะสามารถนำไปใช้กับนักกีฬาของตนเองได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และประเมินผลได้ถูกต้องตรงตามสภาพปัญหาของนักกีฬา ตลอดจนสามารถนำข้อมูลไปรวมวางแผนโปรแกรมการฝึกด้านจิตใจด้วยการเลือกวิธีการฝึกจิตใจ (Psychological method) ให้เหมาะสมกับนักกีฬาเยาวชนไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้ให้นักกีฬามีโอกาสประสบความสำเร็จทางการกีฬามากขึ้น (Cox, 2012)

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักกีฬาเยาวชนไทยที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 35 จำนวน 35 ชนิดกีฬา จำนวนกลุ่มตัวอย่างประมาณร้อยละ 10 (ธีรรุฒิ, 2543) จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ 764 คน เป็นเพศชาย จำนวน 403 คน และเพศหญิง จำนวน 361 คน จากทุกชนิดกีฬาในอัตราส่วนที่เท่ากัน โดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) เมื่อได้จำนวนของกลุ่มตัวอย่างแล้วใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป คือ เพศ อายุ ชนิดกีฬา จังหวัดที่สังกัด ประสบการณ์ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ ประสบการณ์ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ และประสบการณ์ในการฝึกจิตใจ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามทักษะการจัดการความเครียดทางการกีฬา (The Athletics Coping Skills Inventory-28: ACSI-28) ของ Smith, Schutz, Smoll and Ptacek (1995) ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการขออนุญาตนำแบบสอบถามทักษะการจัดการความเครียดทางการกีฬา มาใช้ในการวิจัยครั้งนี้กับเจ้าของแบบสอบถามฯ คือ Prof. Dr. Smith, R.E แล้ว แบบสอบถามฯ มีลักษณะเป็นแบบประเมินค่า 4 ระดับ แสดงความหมายตั้งแต่เกือบไม่เคย ถึงเกือบทุกครั้ง จำนวน 28 ข้อคำถาม แบ่งเป็น 7 ด้านๆ ละ 4 ข้อคำถาม คือ ด้านการจัดการกับปัญหา ข้อ 5, 17, 21, 24 ด้านการยอมรับคำแนะนำ ข้อ 3, 10, 15, 27 ด้านสมาธิ ข้อ 4, 11, 16, 25 ด้านความเชื่อมั่นและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ข้อ 2, 9, 14, 26 ด้านการตั้งเป้าหมาย และเตรียมความพร้อมด้านจิตใจ ข้อ 1, 8, 13, 20 ด้านการแสดงความสามารถสูงสุดภายใต้ความกดดัน ข้อ 6, 18, 22, 28 และด้านอิสระจากความกังวล ข้อ 7, 12, 19, 23

การพัฒนาแบบสอบถามทักษะการจัดการความเครียดทางการกีฬาเป็นฉบับภาษาไทย ใช้วิธีการแปลกลับ (Back translation) ประกอบด้วย ขั้นตอนที่ 1 การแปลเครื่องมือวิจัย ชุดต้นฉบับจากภาษาตั้งเดิมเป็นภาษาเป้าหมายโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 2 ท่าน ร่วมกับผู้วิจัย ขั้นตอนที่ 2 การตรวจสอบเครื่องมือวิจัยฉบับแปลโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 1 ท่าน คือ ที่ปรึกษาการวิจัย ขั้นตอนที่ 3 การแปลย้อนกลับจากภาษาเป้าหมายมาเป็นภาษาต้นฉบับ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 2 ท่าน ขั้นตอนที่ 4 การเปรียบเทียบเครื่องมือวิจัยชุดต้นฉบับกับชุดแปลย้อนกลับ โดยผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศเจ้าของภาษา โดยนำไปทดลองใช้กับนักกีฬาเยาวชนไทยที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช (Cronbach' s alpha coefficient)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ติดต่อประสานกับผู้ฝึกสอนกีฬาและกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 35 ประจำปี พ.ศ.2557 เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลโดยชี้แจงและอธิบายขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างละเอียดกับผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยวิจัยเพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน โดยให้นักกีฬาตอบแบบสอบถามทักษะการจัดการความเครียดทางการกีฬา ซึ่งใช้ระยะเวลาในการตอบประมาณ 10 นาที จากนั้นเก็บแบบสอบถามฯ คืนหลังจากที่นักกีฬา ทำเสร็จสิ้นแล้ว

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น เพื่อให้ทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่างและลักษณะการกระจายของตัวแปร โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าร้อยละ และค่าความถี่ในแต่ละค่าของตัวแปร

2. วิเคราะห์ความสอดคล้องภายใน (Internal consistency) ของแบบสอบถามทักษะการจัดการความเครียดทางการกีฬา โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช (Cronbach's alpha coefficient) (ประคอง, 2542)

3. วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis: CFA) เพื่อตรวจสอบความตรงขององค์ประกอบทักษะการจัดการความเครียดทางการกีฬา ฉบับภาษาไทย โดยใช้โปรแกรมลิสเรล (LISREL) รุ่น 8.8 ค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์เป็นค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างด้วยการพิจารณาค่าสถิติวัดระดับความสอดคล้อง ดังนี้ คือ สถิติไค - สแควร์ (Chi - square statistics: χ^2) ดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (Goodness-of-Fit Index: GFI) ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness-of-Fit Index: AGFI) ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (Comparative Fit Index: CFI) ดัชนีวัดระดับความไม่เป็นปกติ (Non - normed fit index: NNFI) ไค - สแควร์สัมพัทธ์ (Relative Chi - square statistics: χ^2/df) ดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของเศษเหลือ (Root Mean Square Residual Standardized: RMR) และดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (Root Mean Square of Error Approximation: RMSEA) (Diamantopoulos & Siguaw, 2000; Kelloway, 1998)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (403 คน คิดเป็นร้อยละ 52.82) มีอายุ 17 ปี มากที่สุด (176 คน คิดเป็นร้อยละ 23.16) รองลงมา คือ มีอายุ 16 ปี และ 18 ปี ตามลำดับ ซึ่งมีจำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 21.84 และจำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 20.39 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักกีฬาฮอกกี (55 คน คิดเป็นร้อยละ 7.20) รองลงมา คือ นักกีฬาฟุตบอล (53 คน คิดเป็นร้อยละ 6.94) นักกีฬาแฮนด์บอลชายหาด (53 คน คิดเป็นร้อยละ 6.94) และนักกรีฑา (48 คน คิดเป็นร้อยละ 6.28)

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักกีฬาสังกัดกรุงเทพมหานคร (75 คน หรือร้อยละ 9.82) รองลงมา คือ เป็นนักกีฬาสังกัดจังหวัดขอนแก่น (48 คน หรือร้อยละ 6.28) และสังกัดจังหวัดเพชรบูรณ์ (47 คน หรือร้อยละ 6.15) ส่วนใหญ่เคยเข้าแข่งขันกีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ 1 ครั้ง (346 คน หรือ ร้อยละ 45.29) รองลงมา คือ 2 ครั้ง (216 คน หรือร้อยละ 28.27) และ 3 ครั้ง (127 คน หรือร้อยละ 16.62) ตามลำดับ ส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ (415 คน หรือร้อยละ 54.32) รองลงมา คือ เคยเข้าร่วมแข่งขันกีฬา

ระดับนานาชาติ 1 ครั้ง และ 2 ครั้ง ซึ่งมีจำนวน 197 คน หรือร้อยละ 25.79 และ 73 คน หรือร้อยละ 9.55 ตามลำดับ ส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการฝึกด้านจิตใจมาก่อน (525 คน หรือร้อยละ 68.99) ในส่วนของผู้ที่เคยได้รับการฝึกด้านจิตใจมาก่อนนั้นระบุว่าเคยฝึกด้านจิตใจกับผู้ฝึกสอน 203 คน และนักจิตวิทยาการกีฬา 20 คน

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานในแต่ละข้อคำถามของแบบสอบถามทักษะการจัดการความเครียดทางการกีฬาของนักกีฬาเยาวชนไทย สรุปได้ว่าเมื่อพิจารณาจากคำตอบที่มีผู้ตอบจำนวนมากที่สุด (ฐานนิยม) ในแต่ละข้อคำถามพบว่าคำตอบที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบมากที่สุดมี 2 คำตอบ คือ บ่อยและบางครั้ง โดยข้อคำถามที่ผู้ตอบส่วนใหญ่ปฏิบัติบ่อยมี 7 ข้อ ประกอบด้วย การคิดบวกและความกระตือรือร้น การสงบเมื่อมีสิ่งไม่ดีเกิดขึ้น การปรับปรุงทักษะด้วยการฟังคำแนะนำและการสอนจากโค้ชหรือผู้จัดการอย่างตั้งใจ การมุ่งความสนใจและป้องกันการถูกรบกวนจากสิ่งอื่นเมื่อเล่นกีฬา ความเชื่อมั่นว่าได้รับประโยชน์สูงสุดจากความสามารถพิเศษและทักษะของตนเอง ความพยายามเมื่อเกิดความล้มเหลวในการไปถึงเป้าหมาย และการตั้งเป้าหมายในแต่ละการฝึกซ้อม ส่วนข้อคำถามที่ผู้ตอบส่วนใหญ่ปฏิบัติบางครั้ง มี 21 ข้อ ประกอบด้วย การผ่อนคลายร่างกายและสงบสติอารมณ์ เมื่อมีความเครียด การควบคุมอารมณ์ การยอมรับและมีอารมณ์เสียเมื่อโค้ชหรือผู้จัดการบอกวิธีการแก้ไขข้อผิดพลาดที่เคยทำ การมีอารมณ์เสียเมื่อถูกโค้ชหรือผู้จัดการวิจารณ์ การแก้ไขข้อผิดพลาดโดยปราศจากการเสียอารมณ์เมื่อถูกโค้ชหรือผู้จัดการวิจารณ์ การเก็บความคิดฟุ้งซ่านจากสิ่งที่ได้ดูหรือฟัง การจัดการกับสถานการณ์ที่ไม่คาดคิดในการเล่นกีฬา การมุ่งความสนใจและจดจ่อกับสิ่งใดหรือบุคคลใด ความมั่นใจว่าเล่นกีฬาได้ดี การไม่ถูกกดดันในการฝึกปฏิบัติหรือการเล่นกีฬาที่หนักการกำหนดเป้าหมายเพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติตน การวางแผนเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย การมีแผนการเล่นก่อนจะเล่นเกม การเล่นได้ดีขึ้นภายใต้ความกดดัน ความรู้สึกสนุกเมื่อมีความกดดันที่มากขึ้นระหว่างเกมความพร้อมรับมือกับสถานการณ์ที่กดดัน การมีสมาธิมากขึ้นในสถานการณ์ที่กดดัน ความกังวลกับสิ่งที่ผู้อื่นคิดเกี่ยวกับการแสดงความสามารถของตนเอง การเก็บความกดดันจำนวนมากไว้ในตนเอง ความกังวลเกี่ยวกับความผิดพลาดหรือไม่ประสบความสำเร็จ และการจินตนาการถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นถ้าล้มเหลวหรือผิดพลาด

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของคะแนนการตอบในแต่ละข้อคำถาม พบว่าข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ การมีอารมณ์เสียเมื่อถูกโค้ชหรือผู้จัดการวิจารณ์ (1.99 คะแนน) การยอมรับและมีอารมณ์เสียเมื่อโค้ชหรือผู้จัดการบอกวิธีการแก้ไขข้อผิดพลาดที่เคยทำ (1.88 คะแนน) และการเก็บความกดดันจำนวนมากไว้ในตนเอง (1.75 คะแนน) การปรับปรุงทักษะด้วยการฟังคำแนะนำและการสอนโค้ชหรือผู้จัดการอย่างตั้งใจ (1.70 คะแนน) และการคิดบวกและความกระตือรือร้น ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับความกังวลกับสิ่งที่ผู้อื่นคิดเกี่ยวกับการแสดงความสามารถของตนเอง (1.64 คะแนน)

ผลการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการตอบแบบสอบถามแต่ละข้อ พบว่าคะแนนการตอบแบบสอบถามทักษะการจัดการความเครียดทางการกีฬาของนักกีฬาเยาวชนไทย

จำนวน 28 ข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ -0.31 - 0.35 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดมีค่าเท่ากับ -0.31 ซึ่งเป็นค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของข้อคำถามข้อที่ 11 กับคะแนนของข้อคำถามข้อที่ 12 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดมีค่าเท่ากับ 0.35 ซึ่งเป็นค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของข้อคำถามข้อที่ 16 กับคะแนนของข้อคำถามข้อที่ 17 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนมีทั้งหมด 378 ค่า เป็นค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 340 ค่า และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 38 ค่า

ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์องค์ประกอบ โดยการวิเคราะห์ค่าดัชนี Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO) และ Bartlett's Test of Sphericity สรุปได้ว่า ค่า KMO ของคะแนนการตอบข้อคำถามในแบบสอบถามทักษะการจัดการความเครียดทางการศึกษาทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.898 และค่า Significance จากการทดสอบ Bartlett's Test of Sphericity มีค่าเท่ากับ 0.00 ซึ่งแสดงว่าข้อมูลมีความเหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์องค์ประกอบ เนื่องจากค่า KMO มีค่ามากกว่า 0.5 และมีค่าเข้าใกล้ 1 ในขณะที่ค่า Significance จากการทดสอบ Bartlett's Test of Sphericity มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการตอบข้อคำถามในแบบสอบถามไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณะ นั่นคือคะแนนการตอบข้อคำถามในแบบสอบถามทักษะการจัดการความเครียดทางการศึกษามีความสัมพันธ์กัน ข้อมูลจึงมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ (นงลักษณ์, 2542)

ผลตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามทักษะการจัดการความเครียดทางการศึกษา โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันลำดับที่สอง (Second order factor analysis) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป LISREL 8.8 สรุปได้ว่าแบบสอบถามทักษะการจัดการความเครียดทางการศึกษามีความตรงเชิงโครงสร้างที่ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การจัดการกับปัญหา องค์ประกอบที่ 2 การยอมรับคำแนะนำ องค์ประกอบที่ 3 สมาธิ องค์ประกอบที่ 4 ความเชื่อมั่นและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ องค์ประกอบที่ 5 การตั้งเป้าหมายและเตรียมความพร้อมด้านจิตใจ องค์ประกอบที่ 6 การแสดงความสามารถสูงสุดภายใต้ความกดดัน และองค์ประกอบที่ 7 อีสรระจากความกังวล โดยโครงสร้างของแบบสอบถามทักษะการจัดการความเครียดทางการศึกษามีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในเกณฑ์ดี (Kelloway, 1998; Diamantopoulos & Siguaw, 2000) โดยมีค่าไคสแควร์ (Chi-Square : χ^2) ที่ df เท่ากับ 339 มีค่าเท่ากับ 379.80 ($P=0.06$) ค่าไค - สแควร์สัมพันธ์มีค่าเท่ากับ 1.12 ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.018 ค่าระดับความไม่เป็นปกติ (Non - normed fit index: NNFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 ค่าระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (Comparative Fit Index: CFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 ค่ารากกำลังสองเฉลี่ยของเศษเหลือ (Root Mean Square Residual Standardized: RMR) มีค่าเท่ากับ 0.026 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.93 และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับค่าแล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.92 (ภาพที่ 1)

ผลการตรวจสอบความเที่ยงของแบบสอบถามทักษะการจัดการความเครียดทางการกีฬา ทั้งรายฉบับและรายองค์ประกอบ สรุปได้ว่าแบบสอบถามทักษะการจัดการความเครียดทางการกีฬา ทั้งฉบับ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.75 ส่วนค่าความเที่ยงในแต่ละองค์ประกอบของแบบสอบถามฯ มีดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 การจัดการกับปัญหา เท่ากับ 0.59 องค์ประกอบที่ 2 การยอมรับคำแนะนำ เท่ากับ 0.24 องค์ประกอบที่ 3 สมาธิ เท่ากับ 0.46 องค์ประกอบที่ 4 ความเชื่อมั่นและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เท่ากับ 0.47 องค์ประกอบที่ 5 การตั้งเป้าหมายและเตรียมความพร้อมด้านจิตใจ เท่ากับ 0.57 องค์ประกอบที่ 6 การแสดงความสามารถสูงสุดภายใต้ความกดดัน เท่ากับ 0.59 และองค์ประกอบที่ 7 อีสรระจากความกังวล มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.50 ตามลำดับ

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการหาความตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามทักษะการจัดการความเครียดทางการกีฬาของ Smith et al. (1995) ที่พัฒนามาใช้กับนักกีฬาเยาวชนไทย โดยพบว่าทักษะการจัดการความเครียดทางการกีฬา ประกอบด้วย 28 ข้อคำถาม แบ่งเป็น 7 ด้าน ได้แก่ การจัดการกับปัญหา การยอมรับคำแนะนำ สมาธิ ความเชื่อมั่นและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การตั้งเป้าหมายและการเตรียมความพร้อมด้านจิตใจ การแสดงความสามารถสูงสุดภายใต้ความกดดัน และอีสรระจากความกังวล โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามต้นฉบับเข้าสู่กระบวนการแปลกลับ ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาพบว่าทุกข้อคำถามยังคงมีความหมายเหมือนต้นฉบับ สำหรับชื่อแบบสอบถามทักษะการจัดการความเครียดทางการกีฬาได้มาจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยและที่ปรึกษางานวิจัยที่เสนอแนะว่าควรใช้ชื่อที่มีความชัดเจนกับสิ่งที่ต้องการวัดกับนักกีฬา คือ ทักษะการจัดการความเครียดทางการกีฬา เพราะหากแปลตามประโยคภาษาอังกฤษจะแปลได้ว่าแบบสอบถามทักษะการจัดการทางการกีฬา ซึ่งมีความหมายเป็นไปในบริบทของการจัดการทางการกีฬาและไม่ใช่วัตถุประสงค์ของแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อประเมินทักษะจิตใจของนักกีฬา

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามทักษะการจัดการความเครียดทางการกีฬา โดยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันพบว่ามีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ คือ มีค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (RMSEA) น้อยกว่า 0.05 ค่ารากกำลังสองเฉลี่ยของเศษเหลือ (Standardized RMR) น้อยกว่า 0.05 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มากกว่า 0.90 และค่าดัชนีความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มากกว่า 0.90 (Diamantopoulos & Sigauw, 2000) แสดงให้เห็นว่าแบบสอบถามทักษะการจัดการความเครียดทางการกีฬา ฉบับภาษาไทย ยังคงมี 7 องค์ประกอบ 28 ข้อคำถาม เมื่อนำไปใช้กับนักกีฬาเยาวชนไทย ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้คล้ายกับต้นฉบับภาษาอังกฤษของ Smith et al. (1995) ที่มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ คือ ค่า CFI มากกว่า 0.90 และค่า RMSEA น้อยกว่า 0.05 และยังคงคล้ายคลึงกับการศึกษาของ Graupera Sanz et al. (2011) ที่พัฒนาแบบสอบถามทักษะการจัดการความเครียดทางการกีฬา ฉบับภาษาสเปน คือ มีค่าความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ได้แก่ ค่า NNFI และ

CFI มากกว่า 0.90 และค่า RMSEA น้อยกว่า 0.05 เมื่อพิจารณาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จะพบว่า การวิจัยครั้งนี้และทั้งสองงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นมีขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 764 คน 637 คน และ 1,253 คน ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานของการศึกษากำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างเพื่อการวิจัยซึ่งจะส่งผลต่อคุณภาพของการวิเคราะห์ที่ข้อมูลความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ สำหรับช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยต้นฉบับภาษาอังกฤษของ Smith et al. (1995) คือ เป็นนักกีฬาระดับเยาวชน ส่วนงานวิจัยที่พัฒนาแบบสอบถามทักษะการจัดการความเครียดทางการกีฬา ฉบับภาษาสเปนของ Graupera Sanz et al. (2011) ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักกีฬามีอายุระหว่าง 12 - 59 ปี (แบ่งเป็นช่วงอายุ 12 - 18 ปี, 19 - 25 ปี, 26 - 32 ปี และมากกว่า 32 ปี คิดเป็นร้อยละ 38 ร้อยละ 38.1 ร้อยละ 19 และร้อยละ 4.9 ตามลำดับ) ที่มีความสามารถสูงและมีประสบการณ์แข่งขันหลายปี

เมื่อพิจารณาค่าความเที่ยงของแบบสอบถามทักษะการจัดการความเครียดทางการกีฬา ที่พัฒนาเป็นภาษาไทยทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.75 ถึงแม้ว่าจะน้อยกว่าต้นฉบับภาษาอังกฤษ (0.86) และภาษาสเปน (0.82) แต่เป็นค่าที่อยู่ในเกณฑ์ยอมรับและเป็นไปตามเกณฑ์พิจารณาค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามจะต้องมีค่ามากกว่า 0.70 ขึ้นไป ($\alpha \geq .70$; Nunnally, 1978) เมื่อพิจารณาค่าความเที่ยงของแต่ละองค์ประกอบของแบบสอบถามทักษะการจัดการความเครียดทางการกีฬา ฉบับภาษาไทย พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.24 - 0.59 ซึ่งน้อยกว่าต้นฉบับภาษาอังกฤษ (0.62 - 0.78) ภาษาสเปน (0.52 - 0.70) และภาษาอังกฤษ (0.59 - 0.84) ทั้งนี้มีความเกี่ยวข้องกับจำนวนข้อคำถามที่อยู่ในองค์ประกอบที่น้อยเกินไป (Graupera Sanz et al., 2011; นงลักษณ์, 2542) โดยองค์ประกอบที่มีค่าความเที่ยงน้อยสุด คือ การยอมรับคำแนะนำ ซึ่งมี 2 ข้อคำถามที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบหรือค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกับองค์ประกอบอยู่ในระดับต่ำ คือ 0.17 และ 0.14 ได้แก่คำถามข้อที่ 3 “เมื่อโค้ชหรือผู้จัดการบอกฉันถึงวิธีการแก้ไขข้อผิดพลาดที่ฉันเคยทำ ฉันจะมีแนวโน้มรับมันและรู้สึกอารมณ์เสีย” และข้อคำถามที่ 10 “เมื่อโค้ชหรือผู้จัดการวิจารณ์ฉัน ฉันจะรู้สึกอารมณ์เสียมากกว่ารู้สึกว่าจะช่วยให้ดีขึ้น” ตามลำดับ ซึ่งหมายถึงข้อคำถามทั้ง 2 ข้อนี้วัดทักษะการจัดการความเครียดทางการกีฬา ในองค์ประกอบการยอมรับคำแนะนำได้น้อยที่สุด อย่างไรก็ตามการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามทักษะการจัดการความเครียดทางการกีฬา ฉบับภาษาไทย ยังคงมีองค์ประกอบตามโครงสร้างเหมือนต้นฉบับภาษาอังกฤษแสดงถึงการนำไปใช้ในบริบทของวัฒนธรรมไทยได้ซึ่งจะเป็นประโยชน์ให้ผู้ฝึกสอน ผู้เกี่ยวข้อง และนักกีฬาใช้ประเมินทักษะการจัดการความเครียดทางการกีฬาและเป็นแนวทางในการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มนักกีฬาที่มีการใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษในการสื่อสาร

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

นำแบบสอบถามทักษะการจัดการความเครียดทางการกีฬาฉบับภาษาไทยไปศึกษาต่อในเรื่องอำนาจการพยากรณ์ นอกจากจะยืนยันความเที่ยงตรงของแบบสอบถามฯ แล้วผลของการศึกษายังขยายความรู้ในกลุ่มตัวอย่างอื่นในบริบทสังคมไทยต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กนกพันธ์ จุลเกษม. (2555). เล็งเพิ่ม “นักจิตวิทยาและนักกายภาพบำบัด” ในโอลิมปิกครั้งหน้า. ข่าวกีฬาไทยรัฐออนไลน์: ให้ทีเด็ดแบด-เทควันโด'จะมาแรงแข่งโค้ง. สืบค้นเมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2555 จาก <http://www.thairath.co.th/content/sport/280112>.
- ฉัตรกมล สิงห์น้อย. (2547). ปัญหาการใช้จิตวิทยาการกีฬาในปัจจุบันของประเทศไทย. **วารสารวิทยาศาสตร์การกีฬา**, 5(56), 4-6.
- ฉัตรกมล สิงห์น้อย. (2556). การพัฒนาแบบสอบถามทางจิตวิทยาการกีฬา. **วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา**, 13(2), 127-143.
- ธีรภูมิ เอกกะกุล. (2543). **ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. วิทยาการพิมพ์. อุบลราชธานี.
- นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร. (2556). **ความเป็นมาของจิตวิทยาการกีฬาในประเทศไทย**. การประชุมวิชาการเรื่องคุณลักษณะและทักษะการเป็นนักจิตวิทยาการกีฬา. วันที่ 26 มีนาคม 2556. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). **โมเดลริสเรล สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันทกา สวัสดิพานิช และสุจิตรา เทียนสวัสดิ์. (2554) การแปลเครื่องมือเพื่อใช้ในงานวิจัยข้ามวัฒนธรรม: เทคนิคและประเด็นที่ต้องพิจารณา. **วารสารสภาการพยาบาล**, 26(1), 19-28.
- ประคอง กรรณสูต. (2542). **สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์**. กรุงเทพฯ: ด้านสุขภาพการพิมพ์
- Bognar, J., Geczi, G., Vincze, G., & Szabo, A. (2009). Coping skills, motivation profiles, and perceived motivational climate in young elite ice hockey and soccer players. **International Quarterly of Sport Science**, 1.
- Caruso, C. M., Gill, D.L., Dziewaltowski D.A. & McElroy, M.A. (1990). Psychological and physiological change in competitive success and failure. **Journal of Sport and Exercise Psychology**, 12, 6-20.
- Cox. R.H. (2012). **Sport psychology: Concepts and applications**. (7th ed.). USA.: McGraw-Hill.
- Daroglou, G. (2011). Coping skills and self – efficacy as predictors of gymnastic performance. **The Sport Journal**, 14.

- Diamantopoulos, A. & Siguaw, J. (2000). **Introducing LISREL**. London: Sage.
- Géczi, G., Bognár, J., Tóth, L., Sipos, K., & Fügedi, B. (2008). Anxiety and coping of Hungarian national hockey players. **International Journal of Sports Science and Coaching**, 3(2), 277-285.
- Geczi, G., Toth, L., Sipos, K., Fugedi, B., Dances, H., & Bognar, J. (2009). Psychological profile of Hungarian national young ice hockey players. **Kinesiology**, 41(1), 88 – 96.
- George, K., Evangelos, B., & Konstantinos, L. (2006). Psychological skills of Greek basketball players. **Journal article: Inquiries in sport and physical education**, 1.
- Goudas, M., Theodorakis, Y., & Karamousalidis. (1998). Psychological skills in basketball: Preliminary study for development of Greek form of the athletic coping inventory - 28. **Perceptual and motor skills**, 86, 59 - 65.
- Graupera Sanz JL, Ruiz Pérez LM, Garcia Coll V, & Smith R.E. (2011). Development and validation of a Spanish version of the athletic coping skills inventory, ACSI-28. **Psicothema**, 23(3), 495-502.
- Grindstaff, J. S. (2007). **Development and validation of the deaf athletic coping skills inventory**. (Doctoral dissertation). University of Tennessee, USA.
- Karamousadilis, G., Bebetos, E., & Laparidis, K. (2006). Psychological skills of Greek Basketball players. **Inquires in Sport & Physical Education**, 4(3), 442-448.
- Kelloway, E.K. (1998). **Using LISREL for structural equation modeling: A researcher's guide**. Thousand Oaks, CA: Sage
- Martin J. (2012). Mental preparation for the 2014 Winter Paralympic Games. **Clinical of Sport Medicine**, 22(1), 70 - 73.
- Nunnally, J.C. (1978). **Psychometric theory**. (2nd ed.). New York: McGraw-Hill.
- Rolo, F., Gaspar, P., & Teixeira, A.M. (2004). **Mental skills and trait anxiety in basketball: An exploratory study with professional league basketball players**. In J.P. Ferreira, P. Gaspar, C.A. Fontes Ribeiro, A.M. Teixeira, & C. Senra (Eds.), *Physical activity and promotion of mental health* (pp. 93-97). Coimbra: FCDEF-UC.
- Smith, R. E., Schutz, R. W., Smoll, F. L., & Ptacek, J. T. (1995). Development and validation of a multidimensional measure of sport-specific psychological skills: The Athletic Coping Skills Inventory-28. **Journal of Sport and Exercise Psychology**, 17, 379-398.

- Waples, S.B. (2003). **Psychological characteristics of elite and non - elite level of gymnasts.** Dissertation of physical education. Texas A & M University.
- Weinberg, R. S. & Gould, D. (2007). **Foundations of sport and exercise psychology.** Illinois: Human kinetics.